

Evangelisch celibaat

*“Geen plicht,
maar een weg
van evangelisch leven”*

Hugo Roeffaers sj

Het evangelische celibaat – het bewust ongehuwd blijven en afzien van seksuele relaties – wortelt diep in de christelijke spiritualiteit. Dat wordt helaas niet altijd goed begrepen.

Hugo Roeffaers, overste van de jezuïeten in Brugge, weet waarom: „We verliezen uit het oog dat iedere christen geroepen is evangelisch te leven. De traditie geeft dat leven vorm in drie evangelische wegen of geloften: zuiverheid, armoede en gehoorzaamheid. Die drie horen samen. Ook gehuwden zijn geroepen onthecht te leven, elkaar gehoor te geven en hun liefde zuiver te beleven, dat wil zeggen elkaar onvoorwaardelijk lief te hebben, ook al is de belofte van wederliefde eigen aan hun roeping”.

Je hoort vaak opperen dat ongehuwden de affectiviteit missen die iedere mens nodig heeft. Hugo Roeffaers ontkent dat. „Het is verkeerd te menen dat man en vrouw elkaar noodzakelijk moeten aanvullen en dat je als ongehuwde geen honderd procent mens bent. Wie in het spoor van Jezus celibatair wil leven, staat open voor al wie op zijn of haar weg opduikt. Hij of zij houdt door zijn of haar keuze permanent een plek open voor wie dat nodig heeft. Ook weerlegt hij de opmerking als zou een priester het gehuwde leven niet begrijpen, omdat hij het huwelijk niet zelf ervaart. „Ik geloof integendeel dat je als priester een veel rijkere kijk kunt hebben op het huwelijk, omdat je de kans krijgt veel te luisteren naar gehuwden.” De jezuïet is zelf al vele jaren betrokken bij Marriage Encounter, dat gehuwden wil helpen gelukkige huwenden te worden. Hij geeft een duidelijke stelling ter overweging: „Je kunt geen zin geven aan je celibaat, als je zelf geen vriendschap beleeft en genegenheid ontvangt en geeft. Persoonlijk heb ik veel te danken aan Marriage Encounter. Door de vriendschapsbanden die ik er beleef met gehuwden, mag ik genegenheid en liefde ontvangen en geven. Ik ben ervan overtuigd dat een priester of religieus een dergelijke bedding nodig heeft.”

Het diepere niveau van het celibaat is met andere woorden steeds de liefde. Het evangelische celibaat vindt zijn uiteindelijke grond in de liefdesrelatie met God, „die door het gebed wordt gevoed”, benadrukt Hugo Roeffaers.

Volgens hem zouden celibaatsplicht en priesterschap beter van elkaar worden losgekoppeld. Tot op heden gaat de keuze voor het priesterschap immers gepaard met de verplichting ongehuwd te

blijven. Voor religieuzen ligt dat anders: zij kiezen eerst voor armoede, gehoorzaamheid en zuiverheid en groeien vervolgens eventueel door naar het priesterschap.

Roeffaers: „Ik hoop dat er ooit een dag komt dat gehuwde mannen en ook vrouwen, tot priester kunnen worden gewijd. Het celibaat moet immers een vrije keuze zijn en geen verplichting die je erbij moet nemen. Tegelijk hoop ik dat er een grote groep priesters blijft kiezen voor het celibaat, omdat het een daadwerkelijke getuigenis is van het evangelie. Als we geloven dat leven volgens het evangelie zinvol is, moeten er immers steeds mensen zijn die daarvoor hun leven willen inzetten.

Het afgeven op de onmenselijkheid van het kerkinstituut, dat koppig vasthoudt aan de oude regel van de celibaatsplicht, is volgens de jezuïet daarom ook naast de kwestie. „Het gaat niet om een plicht, maar om een weg van evangelisch leven die de kerk wil open houden.”

Erik De Smet

Met dank aan Kerk en Leven